

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ"

Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἔμαθον διτὶ ἀνέλαβες τὴν ὑγείαν σου, Ἰωάννης Μέντωρ. Ἀν αἱ πνευματικαὶ σου ἀσκήσεις δὲν ἐδημοσιεύθησαν, ή δὲν θὰ ἥλθεν ἀκόμη η σειρά των, ή θὰ ἀπερρίφθησαν τοῦτο μὴ τε ἀποκαρρίνη, ἀλλὰ στέλλε μου ἄλλας, πάντοτε καλλιτέρας, ἵνα νὰ ἐπιτύχῃς. Οἱ ἐπιμένων νικᾶ.

Αὐτὸ τὸ φευδάρυμαν μάλιστα, Λόρδε Βόρωρ, ἐγκρίνεται. Ἄλλα διατί, καὶ μὲν φίλε, γράφεις τόσον ψύλλο, ἀπόνεσαν τὰ μάτια μου ἔως νὰ διαβάσω τὴν ἐπιστολήν σου. Πρέπει νὰ διορθώσῃς αὐτὸ τὸ ἀλλάτωμα. Οἱ τόμοις τοῦ Γεωνάκη Σωτῆρος δὲν συνεκτιρώθη ἀκόμη· δταν συμπληρωθῆσαν τότε θὰ ὅρισῃ καὶ η τιμὴ του, ἀλλὰ σεβαίνως δὲν θὰ εἶναι μικρότερα τῶν ἔξι δραχμῶν. Εἶναι δὲ πρώτος τόμος τῆς δευτέρας περιόδου.

Εἶδες λοιπόν, Ἐντυχής Θυητῆ, διτὶ δίκαιον εἶχεν ἡ μεγαλεῖτέρα σου ἀδελφή. Καὶ πότε δὲν ἔκανον δικαιονάιοι μεγαλεῖτέρας ἀδελφαῖ! — Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς εἶσαν δεκτὴ καὶ σὺ καὶ τὰς φίλους μου. — Ή δημοσιεύσου τῶν λύσεων θὰ ὅρχῃσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου. — Φίλησε μου τὴν Ἀριάδνην.

"Οχι, Ἀριγανάρχε Θεμιστοῦλεις, δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω τὸν διδάσκαλον σου, ἀλλ' εἴμαι σεβαίνως διτὶ θὰ εἶναι καλὸς, ἀν κρίνω ἀπὸ τὸν μαθητήν του.

Ἐπὶ μακράν, πολὺ μακράν σερδάν ἐτῶν τοῦ εὐχούμενού με τὸν ἀκόμητον τὸν ἀδελφόν μαγίαν, μοὶ γράψει τὸ Τόκον τοῦ Φοίβου, τὸ ὄποιον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου φοιτᾷ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. «Ποσάκης ἀναλογούμενος τὴν πατρίδα μοι μελαγχολῶ, καταλαμβάνομαι ὑπὸ νυσταλγίας. Μόλις δῶμα τὸ βίλεμα μου πέσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης μου καὶ ἔδω τοὺς διαφόρους τόμους σου λησμόνα τὰ πάντα, φιλτάνω μου, ἀναλογίζομαι διτὶ, καὶ ἐὰν εἴμαι μακράν τὴς πατρικῆς στέγης, ἔχω δύος ὡς σύμβουλον, ὡς ἄλλην μητέρα τὴν φιλαπτήν μου, τὴν ἀγαπητὴν καὶ σεβαστήν ἐν τούτοις Διάπλασιν». — Ωἱ πόσον οἱ λόγοι σου μὲ κάμνουν εὐτυχῆ, Τόκον τοῦ Φοίβου! Καὶ τοὺς νὰ μὴ εἴμαι εὐτυχῆς ὅταν τοιάντας λαμβάνω διεθεσιώτες ἀπὸ ἓν τοῦ φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπὸ ἔναν Ἀκαδημαϊκὸν πολίτην!

Εὐχαριστῶ πολὺ καὶ σέ, Ἀττικὴ Νόσ., καὶ τὸν Νίκον διὰ τοὺς νέους φίλους ποὺ μου ἐσυστήσατε. Τοὺς φίλων δύον, καὶ νῦν μου γράφουν καὶ αὐτοί. Περιμένω τὸν Ἀριστάκην μὲ τὰ διαχερέα τὸ δέχεται.

Ναὶ, Τρικυμώδης Μαλέα, ἔλαβον ὑπὸ δύνην τὴν πρώτην σου ἐπιστολὴν μὴ ἀνησυχῆς. Γράψε μου γρήγορα ὅτι ἐντελῶς ἐθεραπεύθης ἀπὸ τὸν ἡμέρωνταν, καὶ σημειώσεις μου ποιεῖ φύλλων τοῦ 93 σου λείπονταν νὰ σου τὰ στείλω.

Τοῦτον ταρὸν ὁστενής, Ἐλικωράδες Παρθένος καὶ ἔγω δὲν εἶχα εῖδοσιν; Δοξάζω τὸν Θεόν ποὺ σ' ἔκαμε καλά. Ως πρὸς τὰς ἐκθέσεις σου συμφωνῶ πληρέστατα μὲ τὸν γραπτὸν ἔκεινον φίλον σας εἴμαι σεβαίνως διτὶ μὲ τὸν καρόν θὰ μάθῃς νὰ χειρίσεις μὲ δεξιότητα τὸν κάλαμον. Καὶ ἄλλοτε σοὶ το εἶπα. «Οσον

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
(Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 4 Μαρτίου)

81. Συλλαβόγριφος.
Ἐπιτρόπια τὸ πρῶτον μου, πτυχὴν τὸ δευτέρον μου καὶ μέρος τοῦ σώματος εἴναι τὸ σύνολόν μου. — Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κελοσσοῦ τῆς Ρόδου.

82. Αλεξηγριφος.
Αρχαῖος εἴμαι ποιητὴς εὐκόλως δὲ θά μ' εὐρήσεις. — Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τόκου τοῦ Φοίβου.

83. Στοιχειόγριφος.
Εἴμαι μέρος τοῦ πλοίου, εἴναι δύοις δυνατοῖς, ἢν προσθέσται ἔνα γράμμα, νὰ με κάμετε φυτόν. — Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τίκη-Τάκη.

84. Μωσαϊκόν.
Ο Βύδος, δὲ Αχιλλεύς, δὲ Μίνως, δὲ Απόλλων, Ο Άλκειδος, δὲ Ελικών, δὲ νομοθέτης Σόλων. Σοὶ δίδουν τὰ συστατικὰ προθύμως καὶ θέως Νὰ σχηματίσῃς δύομις ἀρχαῖοι συγγραφέων. — Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ιωάννου Μ. Χερσίδηου.

85. Αλενγκά.
Ψυχρὸν ναρὸν χυθῇ.

Ψυχράντεις καθὲ σῶμα·

παράξενο δύοις, ἀν μισθῷ

εἰς τὸ δικό μου πτώμα,

θερμαίνεις καὶ ζωγρανεῖς

τὰ μέλη μου τὰ ἀδρανῆ.

— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Διοδότου.

— Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθείαν τῶν π. Π. Παπαδόπουλον, ἔκδοτην τῆς Διαπλάσεως τῶν Παΐδων, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκουμεριδίου, συναλλαγματικῶν ἐντὸς συστημῆς επιστολῆς. Ποσά μικρότερα τῶν 5

φράγκων, ἐκ τοῦ Ἐγγετερικοῦ, εἴναι δεκτὰ καὶ εἰς γραμματοδοσίουν.

— Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομήται παραπλανοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἡμῖν ἔγκαρπος τὴν νέαν τῶν διεύθυνσιν, συναποστέλλοντες τὴν παλαιάν τῶν διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτῶν γραμματοδοσίουν διὰ τὴν διαπλάσεων τῆς νέας ταυτίας.

Παρόπαν περὶ μὲ ληψίων φύλλων γενίμων μετὰ παρέλυσιν διακεπενθέρων τὸ πολὺ διὰ τῆς ἐκδόσεως των εἰσον ἀπαράδεκτα.

— Εἰς τοῦ παπογραφείου τοῦ τῶν καταστημάτων, Αὔστη Κωνσταντίνου 1895-3717.

86. Πρόσθιμα.

Δεκαπάντευτος ἄπομα, δινδρες καὶ τυνάκες ἔφαγον δραχμαὶ καὶ ἔδιδενταν 55 δραχμάς. Καὶ ἔκαστος μὲν τῶν ἔδιδενταν 5 δραχμάς, ἔκαστος δὲ τῶν γυναικῶν 3 δραχμάς.

Πόσοι: ἔνδρες ἡσαν καὶ πόσαι γυναικες;

— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Φίλιππου τοῦ Μακεδόνος.

87. Κυνέλευκον.

Νὰ σηματισθῇ κυνέλευκον οὐτίνος μίας ἀλλαγῆς νὰ εἶναι δέμα.

— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰλίου Ἀριστοφίδου.

88. Τρίγωνα.

Νῆσος εἶναι τὸ πρῶτον μου κεμένη τὸ Αίγαστον. Τὸ δευτέρον μου βασιλεὺς ἐκ τῶν πολὺ ἀρχαίων, Τὸ τρίτον μου τὸ ἔχεις τὸ σῶμά σου ὡς μέλος.

Καὶ μία ἀντωνυμία ὑπάρχει πρὸς τὸ τέλος.

— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Αριστοφίδου.

89-91. Αστεῖα παροράματα.

1. Ο γέρων τῶν Σκυρακουσῶν ἐπειράτευε.

2. Η φωνὴ τοῦ ἀλλάλου βροντῆ ὡς ὁ κεραυνός.

3. Ο Θωμᾶς ἡτο ἀκόλαστος.

— Εστάλη ὑπὸ Παναγιώτου Π. Περέτου.

92. Πατρίσιον.

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς κάτωθι ἐπιγραφῆς

Ε Ι Α Ρ
Α Τ Σ Ο Ρ
Η Κ Α Π Ν
Υ Ε Σ Ο

— Εστάλη ὑπὸ τῆς Χιόνος τοῦ Παρνασσοῦ.

93-95. Κεκυριμένα δύομάστα πόλεων.

1. Θυμοῦ κράτει, διότι πολλῶν δεινῶν συμφορῶν ἡ αἵτια ὑπῆρχε μηδαμήν.

2. Η Τύρος ούσα ὄχυρά ἀντέστη τοῦ Αλεξανδροῦ.

3. Ο Ἐκτώρ δρυμὸς σχεδὸν κατὸ τὴν ἀνδρείαν ἡτο μὲ τὸν Αχιλλέα.

— Εστάλη ὑπὸ τῆς Παναράφου Αθηνᾶς.

96-98. Μετακομφώσεις.

1. Η δραχὴ δι' 9 μεταμορφ. νὸ γίνη οὖσα.

2. Η δραχὴ διὰ 11 μεταμορφ. νὸ γίνη τέλος.

— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Αριστοφίδου.

99-101. Μαγεικὸν γράμμα.

Τῇ προσθήη ἐνὸς γράμματος, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων σχημάτισον ἄλλας τόσας λέξεις:

— Φίσος, Πάρος, λάλος, δέκα.

— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Θεοκτίσκου Α. Χριστοφίδου.

102-103. Μαγικὴ συλλαβή.

Δι' ἀνταλλαγῆς ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχημάτισον ἄλλας τόσας λέξεις:

— Αρτακ, αἴτη, ήσυχος, δέκα.

— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Θεοκτίσκου Α. Χριστοφίδου.

104. Απελῆ θεραπεύσεις.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν τὸ νόμοια ποταροῦ, τὰ δὲ δευτέρα πόλεως τῆς Ἐλλάδος.

1. Ἀρχαιώτατος βασιλεὺς τῆς Αττικῆς. 2.

Πόλις τῆς Θ

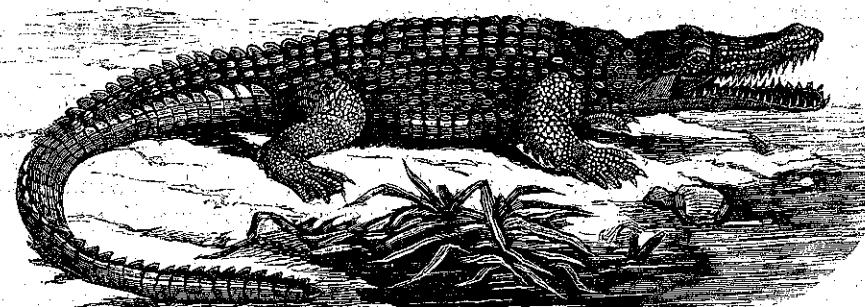
— Καὶ θὰ μάθω νὰ τραγουδῶ σᾶν τὰ πουλιά;

— 'Ακόμη καλλίτερα· ἀπέκριθη ἡ Κυρία καὶ ἀν μεγαλώτες θὰ δίδης μαθήματα, θὰ δίδης συναυλίας καὶ θὰ κέρδισῃς πολλὰ χρήματα.

— Πολλὰ χρήματα! εἶπε κατάπληκτος ἡ Ἐλένη.

— Πολλὰ χρήματα! ἀνεφώνησε καὶ ἡ Κυρὰ Σοφία. Στάλθεια λοιπὸν τῷλεγες;

— Καὶ βέβαια, 'ε τάλθεια, εἶπεν ἡ Κυρία· Θὰ ἔλθω αὔριον μὲ τὸν ἀνδραμοῦ καὶ ἀν παραδεχθῆ τὴν γνώμην μου, θά την πάρουμε μαζὶ μας εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἶναι τώρα κάμποσος καιρός, μία κυρία φίλη μου, πολὺ πλουσία, ποὺ ἀγαπᾷ πολὺ τὴν μουσικήν, μὲ παρεκάλεσε νὰ εύρω ἔνα κορίτσι που νὰ ἔχῃ μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν μουσικήν. "Έχει διάθεσιν νὰ πληρώσῃ τοὺς καλλιτέρους διδασκάλους νὰ τὸ τὴν διδάξουν μουσικήν.

Ο κροκόδειλος.

Ούτε ἡ Κυρὰ Σοφία, οὔτε ἡ Ἐλένη θέως διεσχισμένον· ὅταν δέ το ἀνοίγη ένόρσαν ἀκριδᾶς περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Τὴν ἑπαύριον ἐν τούτοις ἡ Κυρία ἤθιε μετὰ τοὺς συζύγους της. Ούτος εἶπεν εἰς τὴν Ἐλένην νὰ τραγουδήσῃ, μολονότι δὲ τὸ κοράσιον ἔτρεμεν ὡς φύλλον, ἥδυνθήν νὰ ἔννοησῃ πόσον ἔκτακτον φώνην εἶχεν.

Μετά τινας ἡμέρας πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῆς Κυρᾶς Σοφᾶς καὶ τῶν παιδίων τῆς, τὰ ὄποια εἶχον συναθροισθῇ διὰ νὰ ἰδουν τὸ παράδειον τοῦτο θέαμα, ἡ Ἐλένη, φοροῦσα φέρεμα ἀπλοῦν ἀλλὰ κομψόν, ἀνέβανε μὲ τὸν Κύριον καὶ τὴν Κυρίαν εἰς τὴν ἀμάξινη τῆς θά τους ἔφερεν εἰς τὴν παράλιον πόλιν, ὅποθεν θὰ τους παρελάμβανε τὸ ἀτμόπλοιον τὸ ἐρχόμενον εἰς Πειραιά.

Αὐτὴ ἡ Ἐλένη δὲν ἔκλαυσεν ἀποχαιρετίσασα τὸ μικρὸν παιδίον, τὸ δόπον τόσου ἥγάπα, τοῦτο προῆλθε, διότι ὅλα την ἐφαίνοντο ἔως τότε ὡς ὄνειρον καὶ δὲν ἐπίστευεν διὰ τοῦτο.

Ἄλλα τὸ δινειρον ἔξηκολούθησεν· ἡ Ἐλένη μανθάνει μουσικήν, ἡ δὲ θεῖα τέχνη, εἰς τὴν ὄποιαν ἀφωσιώθη ὀλόφυχως, γεννᾶ εἰς αὐτὴν μαγευτικὰς ἀπολαύσεις, τὴν καθιστᾶ ἐντυχεστάτην.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΟΛΥΤΡΟΠΟΣ

Ο ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ

Ο κροκόδειλος εὐρίσκεται εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς λίμνας τῶν θερμῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς, ἐμπνέει δὲ φόδον καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ ζῷα διὰ τὸ τεράστιον μέγεθος τοῦ σώματός του καὶ τὴν φοβερὰν ἀδηραγίαν του.

Τὸ ὄχαρι σῶμά του ἔχει μῆκος δέκας 9 μέτρων, ἡ δὲ ράχη του καλύπτεται μὲ ἔξι σειρὰς ὀστεωδῶν λεπίων, μεγάλων καὶ τετραγώνων, τὰ ὄποια σχηματίζουσι θώρακα στερεόν, εἰς δὲ τὴν οὐρὰν ἔξεχουσιν ὡς ὀδόντες πρίονος. Ἀλλοτε ἐπιστενετοῦ διὰ δύο δοτεώδης οὗτος θώρακς εἶναι τόσον σκληρός, ώστε οὐδεμία σφαλρά δύναται νὰ τον διαπεράσῃ. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐσφαλμένον.

Η κεφαλὴ τοῦ κροκόδειλου εἶναι ἐπιμήκης. Τὸ δὲ στόμα του μέγα καὶ βα-

αύτὸν εἰς τὸ σῶμα διὰ νὰ το πνίξῃ. Συχνά, δοταν ἐπιτίθεται κατὰ μεγάλων ζῴων ἀποκόπτει τὴν κεφαλήν των δι' ἑνὸς διήγηματος. Ἐκαστον ἕτος πλήθος ἡ πιστων, σύνων, βισῶν, καρκήλων κατατρώγονται ὑπὸ τοῦ ἀρπατικωτάτου τούτου θηρίου. Ἄλλα καὶ κατὰ ἀγθρώπων ἐπιτίθεται, ὅχι μόνον διὰν κολυμβώσιγν εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ ἀν καθηγηταὶ εἰς τὴν διῆθην ἀλιεύοντες ἐφορμῶν, ἐκτὸς τοῦ διδαστοῦ εἰς τὴν ἔηραν μετ' ἀπιστεύτῳ ταχύτητος ἀρπάζειν αὐτούς.

Οσον φίψοκίνδυνος καὶ τολμηρός εἴναι ὁ κροκόδειλος ἐντὸς τοῦ σῶματός τους ἀνακαρδος εἶναι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. Ἀπὸ τῆς σχημῆς οὐδέποτε ἀπομακρύνεται πλέον τῶν ἑκατὸν βημάτων. Οταν δὲ ἴδη ἄνθρωπον τρέπεται εἰς φυγὴν καὶ εἰσπηδᾷ εἰς τὸ σῶμα ὡς βάτραχος.

Ο κροκόδειλος γεννᾶ εἴκοσι μέτρα ἔχηντα ωδιν, τὰ ὄποια ἔχουσι μέγεθος φῶν χηνός· θέτει δὲ αὐτὰ ἐντὸς λάκκων τοὺς ὄποιους σκάπτει εἰς τὴν ἄμμον καὶ ἐπειτά τα καλύπτει. Οι μικροί κροκόδειλοι ἔχουσι μόλις μῆκος παλλαμῆς, αὐξάνονται δὲ πολὺ βραδέως. Διὰ τοῦτο δὲ πολλοὶ παραδέχονται διὰ τοῦ κροκόδειλος ἔχοντες μῆκος τεσσάρων ἔως πέντε μέτρων εἶναι μεγαλείτεροι ἀπὸ 100 ἑταῖροι.

Λέγεται διὰ τὸ κροκόδειλος κρυπτὸν παρὰ τὴν σχημήν μιμεῖται τὴν φυνήν κλαίοντος παιδίου, ἀν δὲ τυχὸν εἰρεθῆ ἄνθρωπός τις ἔκει καὶ τρέξῃ νασσῶν τὸ δυστυχὲς μικρόν, ὃ πονηρό κροκόδειλος τὸν ἀρπάζει καὶ εἰσορμά τοῦ νεροῦ. Διὰ τοῦτο τὰ φευδῆ καὶ ὑποκριτικὰ καὶ πρὸς ἀπάτην χυνόμενα διὰ κρυπταλούδην κρόκον οὐδὲ εἰλεῖται.

ΦΙΛΟΖΩΙΟΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Δύο ἀδάμαντες τοῦ αὐτοῦ μεγέθους εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς προθήκης ἐνδὸς ἀδιαντοπλωλείου· δύο δὲ ἡρχοντοῦ ν' ἀγοράσωσι κανὲν κόσμημα παρετίθουν τὸ ἔνα καὶ τὸν ἔλατον κέρα πρὸς τροφήν του. Τὸ κύριον στοιχεῖον τοῦ κροκόδειλου εἶναι τὸ σῶμα, καὶ τὸ σῶμά του δὲ μᾶλλον πρὸς τοῦτο ἀρμόδει. Μὲ τοὺς διπισθίους πόδας, τῶν ὄποιων οἱ δάκτυλοι συγδέονται μέχρι τοῦ ἡμίσεως δι' ὑμένος, κολυμβῆτας ταχύτατα, μὲ πολλὴν δὲ ὄμοιων ἐπιθετική ταταδύεται ὑπὸ τὸ σῶμα.

Ο κροκόδειλος ἔχει ἴδιας ὀξυτάτην ἀκοήν, ἀπὸ μακρὰν ἀπόστασιν ἀκούει καὶ τὸν ἐλάχιστον ἥχον. Εὐθύς δὲ ὡς ἔννοησῃ διὰ τὸν λίμνην νὰ πέη, πλησιάζει σιωπηλῶς καὶ ἐνεδρεύει, μόνον τοὺς ρώθωντας κρατῶν ἐκτὸς τοῦ διδαστοῦ. "Οταν ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή ἐφορμᾶ ταχὺς ὡς βέλος ἐπὶ τοῦ θύματός του, ἀρπάζει τὸ ἀνύποτον ζῷον ἐπειδὴ τοῦ ποδὸν δὲν θέλει τὴν σχέσιν του.

ΔΥΟ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ἡ μάννα κάθεται ἐπάνω ἐνα σκασμί, καὶ στρηφώνει ἔνα σεντόνι. Οι υἱοί κάθεται χάρμου ἐπὶ πάτωμα, σὲ μιὰ κάππα καὶ τρώγει μὲ δρέξι ἀπὸ τὴν γαβάθα που ἔχει ἐμπρός του.

Ο ἥλιος ἐμβαίνει ἀπὸ τὸ παράθυρο, δίδει ζωὴν εἰς τὸ λουλούδι τῆς γλάστρας, περιχύνει μὲ φῶς τὸ φωμί που εἶναι ἐπάνω σὲ τὸ τραχπέζι καὶ ἐμβαίνει καὶ εἰς τὸ ποτήρι καὶ τὰ χεῖλη τῆς κανάτας.

Ἡ γυναῖκα συλλογίζεται τὸν ἄνδρα τῆς που εἶναι σὲ τὸ χωράφι· χθὲς δῆλη τὴν ἡμέραν ἔβγαζε πατάτες· καὶ μάρμαρες εἶναι χυμένες ἀκόμα· ἐπὶ πάτωμα· καὶ σήμερος ἀδάμας εἶπεν εἰς τὸν ἄλλον: "Ἐβγήναιμεν ἀπὸ τὸ ἔδιον ἀδαμαντωρυχεῖον, ἔχομεν τὸ ἔδιον βάρος, εἰ μεθα τὸ ἔδιον πρᾶγμα· διατί κανεὶς δὲ δίδει προσοχὴν εἰς ἐμέ, ἀλλὰ δῆλος παρατηροῦν σὲ καὶ μόνον μὲ θαυμασμόν;

Δέν το ἔνόσες ἀκόμη; εἶπεν ἀπό τὸ πάτωμα· διατί κανεὶς νὰ τον πειράζῃ. "Οταν τρώγῃ δὲν θέλει κανεὶς νὰ τον πειράζῃ.

Καὶ δημώς εἶναι καλὸ παιδί· ἀκούει δὲ, τι το λένε· "Αγαπᾷ πολὺ τοὺς γονεῖς του, ἀγαπᾷ καὶ τὸ Σερπετό, τὸ μικρὸν γάτο τους. Καὶ αὐτός τον ἀγαπᾷ καὶ κάποτε πηγαίνει κοντά του καὶ ρουθουνίζει καὶ ποτέ του δέν τον τσουγκρανάει.

Ο μικρὸς λοιπὸν—λησμόνησα νὰ σας πῶ πως τον λένε Κωνσταντή—ἔτρωγε τὴν γαλατόσουπάν του, δοταν ἔξαφνα, μιὰ στιγμή πού γύρισε κατὶ νὰ ἴδῃ, δεσμεύτης γρήγορα γρήγορα, ἀλλὰ χωρίς θόρυβο, ἔχωσε τὸ κεφάλι του σὲ τὴν γαβάθα καὶ ἀρχίσε νὰ τρώγῃ.

Ο Κωνσταντῆς ἔμεινε μὲ τὸ κουτάλι σὲ τὸ χέρι· τάλλο του τὸ χέρι ἀκούμβαρο· ἐπὶ πρόσωπο του μὲ ἀπορία· καὶ αὐτὸς δὲν ξεύρει τί νὰ κάμη· νὰ υμιώσῃ μὲ τὸν ἀδιάκριτο τὸ Σερπετό που ἥλε ἀκάλεστος· σὲ τὸ τραπέζι· γά τον διώξῃ; νά τον δείρῃ; Μὰ πάλι πού τον ἀγαπᾷ καὶ δὲν βαστᾶ ἡ καρδιά του νὰ τον κτυπήσῃ...

Η μητέρα τοῦ Κωνσταντῆ κυττάει τὸν υἱό της καὶ χαμογελᾷ. Σὰν νὰ λέγῃ: Κωνσταντή μου! σού φθάνει τόσος χυλός, δῶσε καὶ σὲ ἄλλον.

Αὐτὴ τὴν σκέψι φιλνεται πως κάμνει καὶ ὁ Κωνσταντῆς καὶ τού αφίνει τὸ χυλό. Καὶ μ' αὐτὸς τὸν τρόπο ἐκεῖνο πού του ἐπερίσσευτε τὸ ἔδωκε σὲ τὸ φίλο του.

"Οταν οἱ φίλοι μας δὲν ἔχουν καθόλου, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν, ἀς τους βοηθοῦμεν. "Ἄς θυμούμεθα τὸ χυλὸ τοῦ Κωνσταντῆ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο δεκαπενταετής Κουφιοκεφαλάκης κάμνει ιδιαίτερα; Μάθημα κατά Δευτέραν, Τετάρτην κατά Παρασκευήν, ό δε τατήρ του είναι τόσον αύστηρός ώστε δι' ούδενα λόγον δέν τῷ ἐπιτρέπει ποτε νόχον κανέναν μάθημα.

Μίαν ήμέραν έλογάρισε ο Κουφιοκεφαλάκης τούς ήμέραν θὰ πέσῃ η ἑορτή του, δένταν θὰ είναι ξέντα πέντε έτών καὶ εύρηκε ότι δὲ πέσῃ τὸν 7 Φεβρουαρίου του 1940 ήμέραν Παρασκευήν.

— Κρίμι! άναφωνε μετά λύπης! Ίσα ίσα Παρασκευή που θὰ έχω μάθημα.

Έσταλη υπό τοῦ Πλοιάρχου Κοκοραβάκη,

ΑΔΑΝΑΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ",

Μὲ ζήλην τόσην χαράν ξέμαθα καὶ ἔγω τοῦ καλοῦ σου θέλω τὴν ἀπόφασιν, Σάζηπρο.

Τῆς φίλης σου Ζαχαρούλας η ἐπιστολὴ δὲν περήλθεν εἰς χειράς μου, φανεταί, Χαλκιδίς.

Τὸ δηγματά σου, Ἀδρέσει Σουλιώτα, θὰ το διαβάσω δέντα μου το στελέχης καὶ θὰ σου πῶ δὲν μου ξέρεις.

Ιδόσιν καιρὸν έγω νὰ λάδω ἐπιστολήν σου, Υἱὲ τῆς Σελήνης!

"Αν τίνες τῶν πνευματικῶν σου ἀσκήσεων ἔχηριδον, οὐδὲ δημοσιεύσον, Αὖλος. Ἀγάλα διετί τόσον ἔνδρ μοι γράψεις τώρα, καλὴ μου σιλη;

"Απερίγραπτος εἶνε ή χαρά τὴν δόσιν μου ἐπροένταν τὰ δόσα εὐχάριστα νέα τῆς ἐπιστολῆς σου, Κρήη τῷ Γιαλού. Ιδόσι εῖσες, πόσα ξέμαθες κατά το εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἡ αλλίαν ταξιδίδιόν σου, πόσον προκόπτεις, πόσον μεγαλώνεις! "Α! ὁλήσει! αὐτὸν τὸν «ρονεον φίλον» οὗτε σὺν τὸν ἐσυντησαί ἔγω, οὔτε εἰδόησιν έχω.

Διατὶ διστάζουν αἱ φίλαι σου νὰ μου γράψουν, Ελπίς Ἀναστασίου; Δέντα ταῖς εἰπτε, δὲν ἔγω δὲν είμαι σχολαστικὴ καὶ διτὶ ή μόνη μου ευχαριστησίες εἶνε νὰ λαμβάνω ἐπιστολὰς ἀπὸ τοὺς φίλους μου;

Εύχομαι πάντοτε νὰ είσαι θαλερόν, Ρόδον τῷ Μαίον.

Ἐντελῶς καλὰ λοιπὸν είσαι τώρα, Λεοντίκαρδος Λεωνίδα; Πολὺ μ' ἔχαροποιης αὐτὴν ἡ εἰσησης.

Ιδῶς ηδελα νά τον γνωρίω, διὸ νά τον εὐχαριστῶσιν, Αγρικατεῖς Λεωνί, τὸν καλὸν σας διδάσκαλον, διτὶ σᾶς ἀσύστητες τῆς Διαπλάσεως δὲ τὸ μόνον περιοδικὸν δῆλης τῆς Ἐλλάδος καὶ σᾶς εἴπεν, διτὶ λυπεῖται διτὶ δέ τὸ καὶ αὐτὸς μικρὸς δὲν ἔξεδιδετο διὰ νὰ εἶναι ὁ πρώτος συνδρομῆτης καὶ νὰ τὴν ἀναγνώσην μετὰ τὰ μάθηματά του. Πολὺ με τιμᾶ ἡ ἔκτιμος του αὐτῆς καὶ σε παρακαλῶ νά του διαβιδάσχεις τὰς θερμὰς εὐχαριστίες μου.

Τὸ 9 ἀναστρέψθενον γίνεται 6, Πετρίτα καὶ ἄν ζεῦρης ἀπὸ τυπογραφικὰ στοιχεῖα, εὐκόλως δὲ έννοησης πόσες εἰς τὴν υπὸ ἀριθμὸν 71 μεταμόρφωσιν τοῦ 4ου φύλου τὸ 9 έγινε 6.

Ἐγὼ μᾶλλον λυποῦμαι διὰ τὴν ζημιάν τὴν δόσιν σου ἐπροέκυψεν ὁ ἀπιστος ταχιδρομικὸς υπότιτλος, Μεμητρὶα Ὁρέων. Βέτη μωρήτην τούλαχιστον;

Δὲν χρειάζεται θάρρος, φιλάτη Ελένη Α., Πρεβεδούρου, ἀλλὰ μόνον καλὴ θέλησις διὰ νὰ γράψῃ μιὰ φίλη μου ἐπιστολὴν εἰς έμε. Στέλλει

μου δόσας λύσεις εὐρίσκεις καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματά τοῦ διαταγματικοῦ θὰ δημοσιεύῃ μετὰ τῶν ἄλλων λυτῶν καὶ τὸ ιδικόν σου σύνορα ὡς καὶ τὸ ποσόν τῶν λύσεων τὰς δόσης τοῦ ιου φύλου καὶ τὸ ποσόν τῶν λύσεων τὰς δόσης τοῦ ιου φύλου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 11 Μαρτίου)

109. Λεξηγρίφος.

Πόλις εἶναι τὸ πρῶτον μου, ἔρθρον τὸ δεύτερόν μου, Γυαλιστερόν τὸ τρίτον μου, πόλις τὸ σύνολόν μου.

Έσταλη υπό τοῦ Αγροκάπτο Πολεμιστοῦ.

110. Συλλαβάδρυφος.

Τῆς προθήκη μᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, εἰς ἔκατην τῶν κάτωθι λέξεων σχημάτισον ὅλας τόσας :

Πένθος, εἰδος, ἀγνη, δύσια.

Έσταλη υπό τοῦ Αιλίου Αριστείδου.

111. Στοιχειδρυφος.

Ἄπο μητέρα ἀλλοιωτικὴ καὶ ἀπὸ πατέρα ἄλλο Γεννήθηκα καὶ ἔζησα παντοῦ μὲ καταφρόνια. Ἀλλ' ἂν μ' ἀλλάξῃς τὸ λαμπό, περνοῦν αὐτὸν

[χρόνια πάνω νὰ είμαι δυστυχής, σου κάνω τὸ μεγάλο.

Έσταλη υπό τοῦ Καθοπούλου.

112. Αναγραμματεισμός.

Μ' έχει κάθε πόλις, μικρὴ εἴτε μεγάλη.

"Αν τὸ τοῦ λαμποῦ τὴν δέσι μου βάλῃς τὸ κεφάλι, Καὶ τὸν λαμπόν μου πάλιν τῆς κεφαλῆς προτάξῃς, "Απὸ τὰς πόλις φεύγω εἰς τὸ στράτον τὰς τάξεις.

Έσταλη υπό τοῦ Τίκ-Τάκ.

113. Αλενιγράμμα δημιώδες.

Πόδια έχει, χέρια έχει.

Κεφαλὴ καὶ οὐρά δὲν έχει.

Έσταλη υπό Παναγιώτου Ι. Πετρίου.

114. Λογοπαίγνιον.

Ποτὸς αὐτοκράτωρ ἐρωτᾷ ἀν πρέπη νὰ εἰπῇ τὸ δύνομα εἰδὸς θηρίου;

Έσταλη υπό τοῦ Ευτιμίου Πουλίου.

115. Παΐγνεον.

Δω—ασω—ωαη—ωωσο.

Έσταλη υπό τοῦ Αγριολούσου Αθηνῶν.

116. Φωνηντόλειπον.

Μδω—σμφρ—νδσ—χν—γρ—τχ—κ—

— μλλν—ρτν.

Έσταλη υπό τῆς Πανασόφου Αθηνᾶς.

117. Σταυρός.

+ + + + + Αντικαταστησοῦν τὸς σταυρούς

+ διὰ γράμματων οὗτως ὥστε καὶ δὲ

+ τὸ δεῖπνον σκέλους νάναγνωσκεται

+ τὸ δύνομα ἐνὸς τῶν τριάκοντα τυ-

+ ράννων, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν δύνομα

+ νῆσου τῆς Ἐλλάδος, εἰς τὴν κατο-

+ τάπην βαθύτιδα γεωργικὸν ἐργαλεῖον,

+ εἰς τὴν μεσαίων ποταμὸν τῆς Εύρω-

πης καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην βρύσην συγγενεῖας.

Έσταλη υπό τῆς Χιόνης τοῦ Πανασού.

118-119. Κεκρυμέναι δύναματα ζέφων.

1. Απὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος σχ. ἔτη

ἄλλ' αἰώνες παρήλθον.

2. Τὸν ἀλειτηρίουν καὶ τὸ ἀλειχιστον

προσηρκόντως πρέπει νὰ τιμωρῶσται.

Έσταλη υπό Σαχαρίου Ι. Μακρῆ.

— Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται καὶ εὑθεῖαν

πρὸς τὸν Κ. Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐκδότην τῆς Διαπλάσεως

τῶν Παιδῶν, εἰς Ἀθήνας, διὰ ταχιδρομικῶν

παντοποιητῶν παντοποιητῶν.

— Τὸν ἀλειτηρίουν καὶ τὸ ἀλειχιστον

προσηρκόντως πρέπει νὰ τιμωρῶσται.

Έσταλη υπό τοῦ Σαχαρίου Ι. Μακρῆ.

φράγκων, ἐκ τοῦ Εξωτερικοῦ, εἶναι δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημον.

— Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομῆται παρακαλοῦνται νὰ

γνωστοποιῶσιν τὴν νέαν τῶν δεινύνσιν, συναπ-

τονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσοῦ, τοκετούριου, συναλ-

λαγματικῶν ἐντὸς συστημάτων ἐπιστολῆς. Ποσὰ μικρότερα τῶν 5

παράκοντα μετὰ ληφθεὶς φύλλων γινόμενα μετὰ παρέλευσιν δεκαπεντάριμους τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ιδιότητος των εἰσιτηρίων

παράκοντα μετὰ ληφθεὶς φύλλων γινόμενα μετὰ παρέλευσιν δεκαπεντάριμους τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ιδιότητος των εἰσιτηρίων

παράκοντα μετὰ ληφθεὶς φύλλων γινόμενα μετὰ παρέλευσιν δεκαπεντάριμους τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ιδιότητος των εἰσιτηρίων

παράκοντα μετὰ ληφθεὶς φύλλων γινόμενα μετὰ παρέλευσιν δεκαπεντάριμους τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ιδιότητος των εἰσιτηρίων

παράκον